

на лицето ѝ тупахъ. Уплаши ся и думаше въ себе си, че дерзихъ нѣщо голѣмо, че исказа нѣщо, което никога не требаше да каже на единъ мъжъ, който бѣ напусналъ всичко за неѣ, и който бѣше ся влибилъ въ неѣ тѣй страстно, . . . че го бѣ прѣзрѣла повече отъ мѣркатъ, и че отъ голѣмото бесчестіе което му направи погуби сама себе си. А може бы и да ѣ ся поревнѣ нѣкакъ този мъжъ, който бѣ зель да владѣе пакъ надъ неѣ, който стоеше прѣдъ неѣ не вече рас-треперааъ и лелечащъ, но страшенъ и заплашителенъ.

Развърза внезапно пантелкытѣ на капелинхътѣ си и ѣ въври на земѣхътѣ. Косата ѣ, расплетена, спусихъ ся скачуща по плещытѣ ѣ; а рехавытѣ ѣ кядры ся обронихъ черны като жужель по бѣлгѣ ѣ плещи. Тя си потрѣсихъ главхътѣ за да умножи нѣкъкъкъ си деликатнхътѣ ѣ безредность; а послѣ приближи къмъ него понаведена, и като тури двѣтѣ си ращѣ на раменѣтѣ му, рече излека :

— Ако щешъ, можемъ пакъ да ся примиримъ. Ето ный пакъ самы. Ела! И туй като рече посегихъ да го цѣлуни.

Волскый си дръпнхъ главхътѣ настрѣхъ-